

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2841

гр. София, 06.04.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 06.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева

като разгледа дело номер **8152** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 78, ал. 7 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по искане на председателя на Националното бюро за правна помощ, с което на основание чл. 189 от Наказателно-процесуалния кодекс и чл. 81 във вр. с чл. 78, ал. 7 ГПК във вр. с чл. 27а от Закона за правната помощ се иска в полза на Националното бюро за правна помощ да бъдат присъдени разноски на адвоката, предоставил правната помощ по делото на ищеца Е. С. Я.. Направено е искане и за издаване на изпълнителен лист за присъдените разноски.

Административен съд София град, X. тричленен състав, за да се произнесе по искането установи следното от фактическа страна:

Производството по адм.дело № 5471/2010 г. на АССГ е приключило с решение № 3668 от 07.06.2021 г., оставено в сила с решение № 6138 от 28.10.2021 г. по адм.дело № 8152/2021 г. на Тричленен състав на АССГ, с което е отхвърлен искът на Е. С. Я. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на основание чл. 284-285 ЗИНЗС на обезщетение в размер на 3000 лв. за неимуществени вреди, претърпени в периода от 11.06.2020 г. до 05.08.3030 г. по поради незаконосъобразно бездействие на затворническата администрация на Затвора С. да осигури явяването му на ТЕЛК на 10.07.2020 г. и да му предостави необходимите лекарства за успокоени.

На ищеца Е. С. Я., в касационната инстанция е била предоставена правна помощ по реда на ЗПП по делото чрез определения от НБПП адвокат Т. С. П..

С решение от 09.12.2021 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ е определено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. за осъществената правна помощ по делото, съгласно представен отчет.

При така установените факти, X. тричленен състав, приема от правна страна следното:

Искането на Националното бюро за правна помощ е допустимо - подадено е от администрацията, която организира - чл. 6, ал. 2 ЗПП, и заплаща предоставената правна помощ - чл. 39 ЗПП.

Съгласно чл. 27а ЗПП в определените със закон случаи лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на Националното бюро за правна помощ направените разноски.

Административнопроцесуалният кодекс не съдържа разпоредба, която да урежда дължимостта на разноските за предоставена правна помощ. С оглед на това приложение следва да намерят, доколкото е възможно, разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс. Съгласно чл. 94, ал. 1 ГПК правната помощ, състояща се в адвокатска защита, е безплатна. Само в случаите на лишаване от вече предоставена правна помощ при условията на чл. 97, ал. 1 ГПК съдът осъжда получилото правна помощ лице да внесе всички суми от плащането, на които е било освободено. Настоящият случай не е такъв.

Друга разпоредба на Гражданския процесуален кодекс, която има отношение към възстановяването на разноските за получена правна помощ е чл. 78, ал. 7. Разпоредбата съдържа две хипотези. В първата, когато претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена, изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ. Настоящият случай не е такъв - жалбата на лицето, което е получило правна помощ, е отхвърлена.

Втората хипотеза визира специфичния случай на осъдително решение срещу лицето, което е получило правна помощ, когато то дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Тази хипотеза също не е налице - предмет на съдебното производство не е осъдителен иск, а обжалване на акт на административен орган.

Неотносими към настоящото дело са и разпоредбите на чл. 189 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Наказателно-процесуалния кодекс не е приложим в производството по административни дела.

С оглед на горното не е налице определен в закона случай за дължимост от страна на получилия правна помощ жалбоподател на направените разноски за адвокатско възнаграждение.

Правото на безплатна правна помощ е инструмент за гарантиране на конституционното право на защита - чл. 56 от Конституцията, и ограничаването му не може да става чрез прилагане на правни норми по аналогия.

Видно от изложеното искането на Националното бюро за правна помощ е неоснователно и съдът следва да го отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 78, ал. 7 ГПК във вр. с чл. 144 АПК Административен съд София-град, Х. тричленен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане на Националното бюро за правна помощ за присъждане на изплатеното адвокатско възнаграждение на адвокат Т. С. П., предоставил правна помощ на Е. С. Я. – ищец по адм. дело № 8152/2021 г. на АССГ.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

